

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Věrou Šimůnkovou ve věci žalobce: **M. R.**, hlášen bytem X, adresa pro doručování: X, proti žalovanému: **Městský úřad Příbram**, se sídlem Tyršova 108, Příbram, o žalobě proti příkazu žalovaného ze dne 2. 5. 2017, č. j. DÚ/1538/38612/2017/OddSŘ/Šn, sp. zn. SZ MěÚPB DÚ/38612/2017/Šn,

t a k t o :

I. Žaloba se **o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podáním označeným jako „Dovolání“ (dále jen „žaloba“), odeslaným dne 18. 9. 2017 a doručeným dne 19. 9. 2017 Nejvyššímu správnímu soudu a poté postoupeným věcně a místně příslušnému Krajskému soudu v Praze, domáhal zrušení v záhlaví označeného příkazu žalovaného vydaného dle § 87 odst. 1 zákona č. 200/1990Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), kterým byl shledán vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. i) bod 1, 4, písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterých se dopustil porušením ustanovení § 5 odst. 1 písm. i), § 47 odst. 2 písm. a), odst. 4 písm. a), c) tohoto zákona tím, že dne 20. 4. 2017 ve 13:25 hod řídil na silnici č. I/18 v km 2,818 v obci V. ve směru jízdy Příbram-Rožmitál pod Třemšínem autobus značky SOR, registrační značky x, jehož vlastníkem je společnost A. Praha, s.r.o., a nezajistil bezpečnou přepravu cestujících, když vjížděl autobusem ze zálivu autobusové zastávky bez zavřených zadních dveří. Při opětovném zastavení autobusu neudržela cestující M. S. stabilitu v uličce, kde stála, a upadla na zem a při pádu si způsobila lehké zranění spočívající v tržné ráně na hlavě. Žalobce z místa nehody odjel, aniž by neprodleně zastavil, neposkytl první pomoc zraněné cestující, dopravní nehodu neohlásil na policii a nesetrvál na místě nehody do jejího příchodu. Za spáchání uvedených přestupků byla žalobci uložena pokuta ve výši 2.500 Kč.

Žalobce, řidič linkového autobusu, nepovažoval jednání kladené mu za vinu za přestupek a vylíčil průběh incidentu s cestující M. S.

Žalobce k žalobě připojil rozhodnutí (příkaz) žalovaného obsahující poučení o možnosti podat proti němu odpor dle § 87 odst. 4 zákona o přestupcích. Na příkazu je vyznačeno datum nabytí právní moci dne 6. 6. 2017.

Krajský soud v Praze (dále jen „soud“) musí předně konstatovat, že pro správní soudnictví a v něm uskutečňovaný soudní přezkum rozhodnutí správního orgánu je uplatňován požadavek (zásada) subsidiarity a minimalizace zásahů soudů do správního řízení. Jak obecně stanoví § 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhat soudní ochrany se lze ve správním soudnictví jen v těch případech, kdy před tím navrhovatel (žalobce) využil (vyčerpal) řádné opravné prostředky ve sféře veřejné správy. Tyto opravné prostředky musí být uplatněny a musí o nich být rozhodnuto dříve, než se účastník obrátí na soud. Stanovení této podmínky bezpochyby do jisté míry omezuje přístup k soudu, s ohledem na zásadu subsidiarity však nikoli svévolně a bezdůvodně. V jejích intencích jde o následnou soudní kontrolu rozhodnutí veřejné správy a o následné poskytnutí soudní ochrany dotčeným veřejným subjektivním právům žalobce. Obecně řečeno, systém opravných prostředků na úrovni veřejné správy, včetně požadavku na jejich předchozí uplatnění, má sloužit k tomu, aby veřejná správa sama mohla napravit svá případná pochybení, a aby se k soudu dostaly jen ty případy, které veřejná správa sama řešit již nemůže. Zakládá se tím podmíněnost soudního přezkumu přezkumem správním.

V době rozhodování žalovaného (2. 5. 2017) byl institut příkazního řízení upraven v § 87 zákona o přestupcích, jehož odst. 1 stanovil: *„Není-li pochybnosti o tom, že obviněný z přestupku se přestupku dopustil a nebyla-li věc vyřízena v blokovém řízení, může správní orgán bez dalšího řízení vydat příkaz o uložení napomenutí nebo pokuty (§ 13 odst. 2). Dle § 87 odst. 4 téhož zákona „obviněný z přestupku může proti příkazu podat do 15 dnů ode dne jeho doručení odpor správnímu orgánu, který příkaz vydal. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a správní orgán pokračuje v řízení.“* Podle § 86 odst. 5 téhož zákona *„příkaz, proti kterému nebyl včas podán odpor, má účinky pravomocného rozhodnutí.“* Možnost správního orgánu rozhodnout o přestupku příkazem, jakož i možnost podat proti příkazu odpor, ostatně upravuje i nový zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, účinný od 1. 7. 2017.

Příkazní řízení je zvláštním druhem správního řízení, jehož účel je zaměřen zejména na rychlost a hospodárnost řízení; skutkové okolnosti nejsou v takovém případě sporné a samotné zrychlení a snížení nákladů řízení spočívá v tom, že další dokazování se zásadně neprovádí. Vzhledem k této skutečnosti poskytl zákonodárce obviněnému z přestupku účinnou možnost obrany, a to formou podání odporu. Včasné podání odporu má *ex lege* (tj. aniž by bylo potřeba dalšího úkonu) za následek zrušení příkazu a pokračování v „běžném“ správním řízení. Správní orgán vydá (po takovém zrušení příkazu) prvostupňové rozhodnutí, které má obviněný možnost napadnout odvoláním, a pokud nesouhlasí ani s tímto rozhodnutím, má možnost se proti němu bránit správní žalobou podle § 65 a násl. s. ř. s. Naopak, není-li odpor podán včas, anebo vůbec, nabývá příkaz účinků pravomocného a vykonatelného rozhodnutí. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2013, č. j. 1 As 51/2013 - 58). Z výše uvedeného tak vyplývá, že přímo proti příkazu se nelze domáhat ochrany žalobou ve správním soudnictví.

Žalobce v žalobě nezpochybňuje doručení příkazu. Z žaloby také nevyplývá, že žalobce odpor proti příkazu podal. O možnosti podat proti příkazu odpor byl žalobce v příkazu řádně poučen. Žalobce tedy nevyčerpal řádný opravný prostředek, který mu právní řád k obraně proti příkazu poskytuje. Proto je žaloba dle § 68 písm. a) s. ř. s. nepřípustná

a soud ji dle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítl (srov. shodně rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 5. 2005, č. j. 2 Afs 98/2004 - 65).

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 s. ř. s., podle nějž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Bude-li soudní poplatek zaplacen dříve než usnesení nabude právní moci, soud toto usnesení zruší (§ 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích).

V Praze dne 17. října 2017

JUDr. Věra Šimůnková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost:
B. K.